

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 58. Sebastiani Michaelis Ord. FF. Prædicatorum, aliorumque ejusdem
instituti Scriptorum mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

Sæc. XVII. Ex eodem Ordine hunc annum sibi
A.C. 1618. exitialem habuit Jacobus a Gavio Ge-
 nuensis, S. Theologiæ Doctor, Vir ex-
 cellentis ingenii, singularis eloquen-
 tiæ, multiplicis eruditionis, ac magnæ
 probitatis laude per celebris. Scriptis
 expositiones in Genesin, & in Psalmum
 102. Commentaria in D. Pauli Episto-
 lam ad Ephesios, in Librum II. senten-
 tiarum, in Librum III. de Anima,
 præter sermones per Adventum, &
 Quadragesimam, necnon sermones Do-
 minicales & de Sanctis. Non minus
 eruditione celebris erat Cyrillus Xime-
 nez S. Theologiæ Doctor, qui varios
 tractatus Theologicos & conciones plu-
 rimas typis edidit, præter commenta-
 ria in Metaphysicam.

§. LVIII.

*Sebastiani Michaelis Ord. F. F. Prae-
 dicatorum, aliorumque ejusdem
 Instituti Scriptorum mors.*

*Vid. Supra
 Lib. XCI.
 §. 44.*

Jam supra de præclaris Sebastiani Mi-
 chaelis virtutibus, ac disciplinæ Re-
 gularis studio mentionem ingessimus,
 supereft autem, ejus quoque eruditio-
 nem commendare, necnon relictæ po-
 steris ingenii sui monumenta recensere;
 hæc inter celebrantur ipsius demonstra-
 tiones Evangelicæ de vera genealogia
 S. An-

S. Annæ, in quo libro Author demon- Sæc. XVII.
 strare nititur, quod tres Mariæ in Evan- A.C. 1618.
 gelio deprædicatæ, fuerint veræ filiæ
 Beatæ Annæ, proin Sorores B. V. E-
 didit quoque tres tractatus contra Joan-
 nem Gigordum Monpessulanum Calvi-
 nistam pro adstruenda veritate Sacra-
 menti Eucharistiæ. **Eo** vivente exorta
 erat quædam contentio inter Joannem
 Francois Ord. F.F. Minimorum, & Gui-
 lielnum Doreffes Arelatensem Theo-
 logum, qui contra duas propositiones
 Joannis de purgatorio, & sanctificatio-
 ne festorum libellum scripferat, hos
 igitur ambos Concionatores Sebastia-
 nus edito libro, cui titulus concordia
 duorum Concionatorum Catholicorum
 contra vanos triumphos & falsas hypo-
 theses hæreticorum, conciliare niteba-
 tur, hacque sua lucubratione hæreticos
 de hac pugna exultantes, & magnifice
 propalantes retundebat. Scripsit etiam *Gramond.*
Homiliae Sacras in festa & Dominicas hist. Gall.
 præter *Historiam mirabilem de conversio-* pag. 21.
ne cuiusdam filiæ spiritualis a quodam Mago
seductæ. Hic tractatus Lugduni anno *Echard.*
Salutis nostræ millesimo sexcentesimo Script. Ord.
 decimo quarto editus mira continet,
quæ dæmon per Ludovicum Gaufridum, Præd. t. 2.
Aloysiam Capeau, & Magdalena
nam de la Pallud de Magia accusatam,
in quibusdam Monialibus operatus fuif-
Hist. Eccles. Tom. LVI. O se

Sæc. XVII. se narratur, luculenter tamen depre-
A. C. 1618. henditur, quod hæ fœminæ aut pro-
 pria malitia, aut a diabolo deceptæ
 plurima mere fabulosa dixerint, uti
 sunt, quæ retulerunt de Antichristo jam
 nato, ejusque conditionibus, & alia
 ejusdem generis plura.

Præterea morte nimis præmatura
 obiit P. Severinus Lubomlius, qui na-
 tione Roxolanus, & genere Hebræus
 fidem Catholicam necnon S. Dominici
 institutum amplexatus, celebre sibi no-
 men sua eruditione comparaverat.
 Scripsit Tomos VII. de quæstis Sacra
 Scripturæ & Theologorum: Catalogum
 omnium hæresiarcharum, Tabulam summa-
 D. Thomæ. Genealogiam Christi ab Ada-
 mo præfiguratam. Theatrum Concionato-
 rum, & libellum contra Roxolanos schis-
 maticos, præter tractatum de vita &
 miraculis S. Hyacinthi. Insuper P. Se-
 bastianus Pons Hispanus libros duos
 edidit contra Calvini errores. Exstant
 quoque perutiles tractatus Ascetici a
 P. Reginaldo Cavanaco conscripti. His
 adjungi meretur P. Hyacinthus de No-
 bilibus Romanus, qui Chronica Epi-
 scoporum Viterbiensium, Historiam de
 Martyrio SS. Tolomæi & Romani, nec-
 non Chronica variorum Ordinis sui
 conventuum edidit. præter librum
 quemdam de Vagabundis, quod opus
 Papiae

Papiæ sub nomine Raphaelis Frianori Sæc. XVII.
prodiit anno Christi millesimo sexcen- A.C. 1618.
tesimo vigesimo octavo.

§. LIX.

Martinus Smiglecius aliique Societas Scriptores mortui.

Ex Societate hoc anno nonnulli Scriptores fatis cessere, ex quibus pri-
mo loco recensendus venit Martinus Smiglecius patria Leopolitanus, qui cum doctrina singulare virtutum studium conjungens, in variis Collegiis Philosophiam ac Theologiam tradebat: cum vero quondam publice contra Calvini doctrinam disputasset, relatam vi-
ctoriam Deus firmabat prodigo; quippe hæreticus quidam inde digressus, dira sibi imprecatione facta juraverat, Smigleciūm caussa cecidisse: mox ve-
ro, ut fuerat sibi imprecatus, suffocari se sensit, & repetito perjurio & execratione, repente arctatis faucibus extin-
ctus est. Obiit Martinus die vigesima sexta Julii Calissii anno ætatis suæ quin-
quagesimo sexto. Scripsit latine Nodum Gordium de vocatione Ministrorum unacum apologia, nova monstra novi Arianismi, de Divina Verbi incarnati natura, de erroribus novorum Arianorum, de Ordinatione Sacerdo-

O 2 tum